บทคัดย่อ

ข้าวเป็นพืชเศรษฐกิจของประเทศไทย มีการผลิตทั้งเพื่อบริโภคภายในประเทศ และส่งออก ประเทศไทยมีความหลากหลายของพันธุ์ข้าวสูง มีพันธุ์ข้าวอีกมากมายที่ยังไม่ได้มี การศึกษาและใช้ประโยชน์รวมทั้งข้าวพื้นเมืองมีสีภาคใต้ของประเทศไทย งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาคุณภาพทางกายภาพ ทางเคมี คุณค่าทางโภชนาการ คุณภาพในการรับประทานและสมบัติ ของสตาร์ชข้าวพื้นเมืองมีสีของภาคใต้ประเทศไทยจำนวน 8 พันธุ์คือ กำหยาน (KN) หอมกระดังงา (HK) สังข์หยุค (SY) ช่อไม้ใผ่ (CMP) กรามแรค (KR) เหนียวแคงรหัส 96060 (RWR-96060) เหนียวคำรหัส 96025 (BWR-96025) และเหนียวคำรหัส 96044 (BWR-96044) เพื่อเป็นแนวทางใน ใช้ประโยชน์จากข้าวมีสีดังกล่าว ผลการศึกษาลักษณะทางกายภาพของตัวอย่างข้าวมีสีในรูปของ ข้าวกล้องพบว่าสามารถจำแนกกลุ่มตามสีของเมล็คได้เป็น 2 กลุ่มคือ ข้าวกล้องที่มีรงควัตถุสีแคง (พันธุ์ HK KN SY RWR-96060 และ KR) ส่วนอีกกลุ่มคือข้าวกล้องที่มีรงควัตถุสีม่วง (พันธุ์ BWR-96025 BWR-96044 และ CMP) ข้าวเปลือก ข้าวกล้อง ข้าวขัคขาวมีน้ำหนักเมล็คอยู่ในช่วง 2.85-7.16 2.73-6.02 และ 1.69-3.30 กรับ/100 เมล็คตามลำคับ การขัดสีข้าวกล้องมีผลให้สีของเมล็คข้าว เปลี่ยนไป กล่าวคือข้าวขัดขาวมีค่า L* สูงขึ้น แต่ค่า a* และ b* ลดลง รูปร่างเมล็ดข้าวขัดขาวในการ ทคลองนี้เป็นแบบข้าวเมล็คเรียว (พันธุ์ KN SY BWR-96025 และ BWR-96044) และข้าวเมล็คปาน กลาง (พันธุ์ HK RWR-96060 CMP และ KR) ผลการศึกษาคุณภาพทางเคมีและคุณค้าทาง โภชนาการพบว่า ปริมาณ โปรตีน ใจมัน เชื่อใยและเถ้าของข้าวกล้องมีค่า 6.63-8.46, 1.44-2.17, 0.16-0.35 และ 1.35-2.15 เปอร์เซ็นต์ตามลำคับ ขณะที่ปริมาณวิตามินบีหนึ่ง วิตามินอีและธาตุเหล็ก อยู่ในช่วง 0.16-2.04, 0-6.51 และ 0.91-1.66 มิลลิกรัม/100 กรัมตัวอย่าง ข้าวกล้องทั้ง 8 ชนิคมี ปริมาณโพลีฟีนอลอยู่ในช่วง 58.89-329.24 มิลลิกรัม/100 กรัมตัวอย่าง โคยที่ข้าวพันธุ์ BWR-96044, BWR-96025 และ CMP มีปริมาณสาร โพลีฟินอลสูงเป็นสามลำคับแรก และค่า L* a* และ b* มีความสัมพันธ์แบบเส้นตรงเชิงลบกับปริมาณ โพลีฟีนอลในข้าวกล้องโคยมีสมการคือ y = -0.40x + 53.44 (R^2 เท่ากับ 0.807), y = -0.24x + 11.58 (R^2 เท่ากับ 0.728) และ y = -0.40 + 15.95 (R^2 = 0.858) ตามถำดับ องค์ประกอบทางเคมีและคุณค่าทางโภชนาการดังกล่าวข้างต้นมีค่าลดลงเมื่อ ข้าวกล้องผ่านการขัดสีเป็นข้าวขัดขาว ข้าวเจ้ามีปริมาณอะ ใมโลสสูงกว่าข้าวเหนียว (18.30-28.19 และ 7.25-8.57 เปอร์เซ็นต์ตามลำคับ) จากผลการศึกษาสามารถจัดกลุ่มข้าวตามปริมาณอะ ไมโลส ได้ 3 กลุ่มคือข้าวในกลุ่มอะไมโลสต่ำ (SY) ข้าวในกลุ่มอะไมโลสสูง (พันธุ์ HK และ KN) และกลุ่ม ข้าวเหนียว (พันธุ์ RWR-96060 CMP KR BWR-96025 และ BWR-96044)

สำหรับสมบัติของสตาร์ชข้าวมีสีทั้ง 8 ชนิคพบว่าเม็คสตาร์ชมีรูปร่างแบบหลาย เหลี่ยม มีขนาดเม็ดสตาร์ชอยู่ในช่วง 5.35-9.11 ไมโครเมตร โดยสตาร์ชข้าวมีสีทุกพันธุ์มีโครงสร้าง ผลึกแบบ A สตาร์ชข้าวเจ้ามีค่าความหนืดอินทรินสิคอยู่ในช่วง 63.53-75.13 มิถลิลิตรต่อกรัม ซึ่งต่ำ กว่าสตาร์ชข้าวเหนียวที่มีค่าอยู่ในช่วง 83.86-101.83 มิลลิลิตรต่อกรัม โดยมีความสัมพันธ์แบบ สมการโพลีโนเมียลกับปริมาณอะไมโลส ผลการศึกษาการเปลี่ยนแปลงความหนืดของสตาร์ชข้าวมี สี พบว่าความหนืดสูงสุดและความหนืดต่ำสดของสุตาร์ชข้าวเจ้า (1482.66-1533.33 และ 783.66-901.66 เซนติพอยท์ตามลำคับ) มีค่าต่ำกว่าสตาร์ชข้าวเหนียว (2178.00-2613.33 และ 1037.66-1318.66 เซนติพอยท์ตามลำคับ) สตาร์ชข้าวเจ้ามีความหนืดสุดท้ายอยู่ในช่วง 1395.33-1858.33 เซน ติพอยท์ ซึ่งสูงกว่าสตาร์ชข้าวเหนียว (1223.66-1592.66 เซนติพอยท์) อณหภูมิในการเกิดเจลาทิใน เซชันของข้าวเจ้า อยู่ในช่วง 69.76-81.33 องศาเซลเซียสและสูงกว่าข้าวเหนียวซึ่งมีค่าอยู่ในช่วง 59.36-80.85 องศาเซลเซียส ระดับการเกิดรีโทรเกรเคชั่นของสตาร์ชข้าวเจ้าอยู่ในช่วง 35.94-56.26 เปอร์เซ็นต์ซึ่งสูงกว่าของสตาร์ชข้าวเหนียว (21.52-26.13 เปอร์เซ็นต์) ซึ่งสอดคล้องกับค่าความแข็ง และความคงตัวของเจล สำหรับคุณภาพในการหุงต้มพบว่าอัตราการยึดตัวข้าวกล้องและข้าวขัดขาว อยู่ในช่วง 1.00-1.14 และ 1.40-1.62 ตามลำคับ โดยที่ข้าวพันธุ์ SY มีอัตราการยึดตัวสูงที่สุดในกลุ่ม ข้าวเจ้า และข้าวพันธุ์ KR มีอัตราการยึดตัวสูงที่สุดในกลุ่มข้าวเหนียว ปริมาณไขมันมีความสัมพันธ์ แบบสมการกำลังสองในเชิงลบกับอัตราการยืดตัวของเมล็ดข้าวสุกโดยมีสมการคือ y = 2.14x^{-4.09} $(R^2 = 0.735)$ ข้าว HK มีเนื้อสัมผัสที่แข็งที่สุดในกลุ่มของข้าวเจ้า และข้าว RWR-96060 มีเนื้อสัมผัส ที่แข็งที่สุดในกลุ่มข้าวเหนียว ผลการศึกษาครั้งนี้มีประโยชน์ต่อการพิจารณาเลือกพันธุ์ข้าวมีสีเพื่อ ส่งเสริมการปลูกหรือเพิ่มการใช้ประโยชน์ให้มากขึ้น

ABSTRACT

Rice is an economic plant of Thailand. It has been produced for both consumption in the country and export. However there are great numbers of rice variety which have not been investigated and utilized, including native pigmented rice of southern Thailand. The objectives of this research were to investigate the physical, chemical, nutritive value, eating quality and starch properties of 8 varieties of native pigmented rice of southern Thailand, which were Homkradungnga (HK), Kamyan (KN), Sungyod (SY), Chormaiphai (CMP), Kramrad (KR), Red waxy rice-96060 (RWR-96060), Black waxy rice-96025 (BWR-96025) and Black waxy rice-96044 (BWR-96044) in order to expand their utilization in food industries. The result showed that the physical characteristics of the brown rices could be grouped, regarding to their seed coat color, into 2 groups: red pigmented rice (HK, KN, SY, RWR-96060 and KR variety) and purple pigmented rice (BWR-96025, BWR-96044 and CMP variety). The grain weight of paddy, brown and milled rices were 2.85-7.16, 2.73-6.02 and 1.69-3.30 g/100 seeds, respectively. Milling of brown rice altered the color of rice grain in that L* value of milled rice increased but a* and b* values decreased. The shape of milled rice grains was long grain (KN, SY, BWR-96025 and BWR-96044 variety) and medium grain (HK, RWR-96060, CMP and KR variety). The results of chemical quality and nutritive value showed that the content of protein, lipid, fiber and ash of brown rice were 6.63-8.46, 1.44-3.47, 0.16-0.35 and 1.35-2.15, respectively. The contents of vitamin B1, E and Iron were 0.16-2.04, 0-6.51 and 0.91-1.66 mg/100g sample, respectively. The polyphenol contents of brown rice of 8 varieties were in the range of 58.89-329.24 mg/100 g sample. BWR-96044, BWR-96025 and CMP variety had polyphenol content in the first three of all varieties. L* a* and b* values showed negative correlation to polyphenol content, as equations y = -0.40x + 53.44 ($R^2 = 0.807$), y = -0.24x + 11.58 ($R^2 = 0.728$) and y = -0.40 + 15.95 ($R^2 = 0.807$) 0.858), respectively. Chemical compositions and nutritive value mentioned above decreased as brown rice was milled to be white rice. Non waxy rice had higher amylose content (18.30-28.19%) than waxy rice (7.25-8.57%). From the result, rice can be grouped, regarding their amylose content, as low amylose rice group (SY variety) high amylose rice group (HK and KN variety) and waxy rice group (RWR-96060 CMP KR BWR-96025 and BWR-96044 variety).

For starch properties of 8 varieties of pigmented rice, it was found that starch granule of all rice varieties had polyhedral shape and their size was in the rage of 5.35-9.11 µm. They showed A-type of crystalline pattern. The intrinsic viscosities of non waxy rice starches were in the range of 63.53-75.13 mg/g which were lower than that of waxy rice starches (83.86-101.83 mg/g). Intrinsic viscosity and amylose content were polynomial relationship. The viscosity properties of pigmented rice starch showed that peak and trough viscosity of non waxy rice (1482.66-1533.33 and 783.66-901.66 cP, respectively) were lower than those of waxy rice starches (2178.00-2613.33 and 1037.66-1318.66 cP, respectively). In contrast, the final viscosity of non waxy rice starch (1395.33-1858.33 cP, respectively) was higher than those of waxy rice starches (1223.66-1592.66 cP). Gelatinization temperatures of non waxy pigmented rice starch were in the range of 69.76-81.33 °C while those of waxy rice were 59.36-80.85 °C. The degree of retrogradation of rice starches was 35.94-56.26% for non waxy varieties and 21.52-26.13% for waxy varieties, and It was consistent with gel hardness and consistency. For eating quality of these pigmented rices, it was found that elongation rate of brown and milled rice grains were in the range of 1.00-1.14 and 1.40-1.62, respectively. SY had elongation rate highest in non waxy group but KR had elongation rate highest in waxy group. Lipid content showed negative correlation with rice grain elongation which has equation is $y = 2.14x^{-4.09}$ ($R^2 = 0.735$). The texture of HK variety was the most hardness in non waxy group, but RWR-96060 was the most hardness in waxy group. The results from this study are great useful for pigmented rice variety selection for promoting cultivation or expanding pigmented rice utilization.